

Základní škola Kounice

noviny

číslo 81

červen 2016

Třídy a učitelé od září 2016

I.A	Alice Mučková	přízemí
I.B	Miroslava Roudnická	přístavba
II.	Lucie Sladká	přístavba
III.	Jitka Manželová	přízemí
IV.	Andrea Rozkydalová	I. patro
V.	Melanie Moravcová	I. patro
VI.	Šárka Bielaková	I. patro
VII.	Libuše Čelakovská	přístavba
VIII.	Karel Havlíček	I. patro
IX.	Marie Domínová	I. patro

J. Domín, V. Dvořák

Další zaměstnanci (předpoklad)

Ředitelka:	Vendula Dvořák
Zástupce ředitele:	Jaroslav Urban
Další učitel na plný úvazek:	Dagmar Sedláčková
Učitelé na částečný úvazek:	Blanka Kalinová
	Marie Koubková
	Alena Podveská
Vychovatelky školní družiny:	Blanka Kalinová
	Alena Podveská
	Marie Koubková
Asistentky:	Radka Doktorová
	Pavla Zedníková
Ekonomka:	Dita Hybnerová
Vedoucí školní jídelny:	Martina Nováková
Kuchařky:	Jana Pokorná
	Jiřina Cikánová
	Marcela Ševčíková
Školník:	Arnošt Vorlíček
Uklízečky:	Ludmila Zahradníková
	Anna Kadeřávková

J. Domín, V. Dvořák

Základní informace

Přesný název: Základní škola Kounice, okres Nymburk
Adresa školy: Kounice 363, 289 15 Kounice
Telefon, e-mail: 321 695 873, zskounice@volny.cz
Web: www.zskounice.cz
IZO: 102 374 996, IČ: 750 30 942, OČ: 50 610
Vzdělávací program: 2014-32 Základní škola Kounice
Předpokládaný počet žáků od září 2016: 225

Termíny prázdnin 2016 - 2017

Podzimní: středa 26. 10. a čtvrtek 27. 10. 2016
Vánoční: od pátku 23. 12. 2016 do pondělí 2. 1. 2017
Poletní: pátek 3. 2. 2017
Jarní: týden od 6. 2. 2017 (první termín v ČR)
Velikonoční: čtvrtek 13. 4. a pátek 14. 4. 2017
Hlavní: od soboty 1. 7. 2017 do pátku 1. 9. 2017

Školní kalendář

Co nás čeká – stručně základní termíny:

1. 9. Zahájení školního roku
08. 11. Třídní schůzky, pedagogická rada
24. 1. Pedagogická rada
31. 1. Pololetní vysvědčení
7. 4. Zápis do první třídy (a také 8.4.)
25. 4. Třídní schůzky, pedagogická rada
23. 6. Pedagogická rada
30. 6. Výroční vysvědčení
Program Otevřená škola.
Projektové dny (Vánoce, Příroda, Olympiáda...)
a více než 150 akcí (exkurze, výlety, soutěže, plavání, lyžování), které
doplní a ožijí celoroční práci.
Aktualizovaný celoškolní plán je na: www.zskounice.cz
Jindřich Domín, Vendula Dvořák

Rozloučení po 36 letech

Rozhodl jsem se po tomto školním roce ukončit své působení v ZŠ Kounice. Po zralé úvaze, dobrovolně, aniž by mě někdo nutil (přesněji, rozhodl jsem se skončit už před rokem, ale nechal jsem se přesvědčit, abych vydržel ještě rok).
V kounické škole jsem od roku 1980. Byl jsem při tom, když nastupovali všichni mí současní spolupracovníci, pamatuji školu na zámku, kde se ještě topilo v kamnech, byl jsem u požáru v roce 1990, pamatuji stěhování do provizorních prostor.

Ředitelem jsem od roku 1993. Škola, kterou jsem převzal, hrozilo zrušení. Měla 120 žáků, nevyhovující třídy byly roztroušeny na čtyřech místech v Kounicích a ve Vykání, několik desítek kounických dětí chodilo do škol v Českém Brodě. Naši školu se podařilo udržet, v roce 1999 postavit novou budovu, naplnit ji žáky, kvalifikovanými zaměstnanci i novým vybavením, postavit přístavbu a tělocvičnu, takže nyní patří mezi nejmodernější v širokém okolí a žáci nám díky neustále se zvyšující prestiži školy přibývají i z okolních obcí a měst. V současné době je jich 198, od září 2016 jich očekáváme 225, a navýšená kapacita školy zvládne i další předpokládaný nárůst.

Měl jsem štěstí, že jsem byl u toho. Je ale samozřejmě ve škole ještě spousta věcí, které se dají vylepšit, na kterých se musí pracovat, při tom už nebudu. Svému nástupci od září 2016 přeji spoustu nápadů a dostatek energie i trpělivosti k jejich realizaci.

Svým kolegům děkuji za spolupráci při upevňování dobrého jména školy a vedení obce děkuji za trvalou podporu při naplňování mých koncepčních záměrů.

Jindřich Domín

ZŠ Kounice 2015-2016

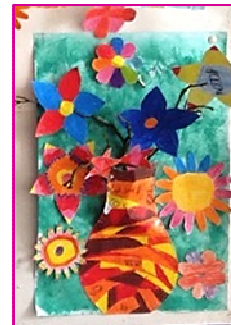
Prázdninové přání

Přejeme všem žákům naší školy, aby si prázdniny pořádně užili, aby nezapomněli vykonávat dobré skutky, aby měli rádi nejen sebe, aby toho hodně zajímavého viděli a zažili a hlavně, aby vše ve zdraví přežili. A ve čtvrtek 1. září 2016 na shledanou při zahájení školního roku 2016 - 2017.

Zaměstnanci školy

KOUNÍK

Školní noviny / červen 2016 / číslo 81 / Základní škola Kounice

A jdeme dál!

Jako každý rok odchází naši žáci deváté třídy na střední školy. Stálo nás to mnoho úsilí, ale úspěšně jsme ukončili svou povinnou školní docházku. Tímto děkujeme všem zaměstnancům školy za jejich trpělivost a vlídné chování a také se omlouváme za naše zvlčelé chování, ale to ten „stříbrný vítr“ ☺. Letošní rok opustí školu tito žáci a žákyně: Tadeáš Adámek – budoucí ředitel Microsoftu, Tomáš Eichler – mechatronik, Katarína Galgociová – režisérka, Karolína Gálová & Kateřina Hollasová – veterinářky, Kateřina Hamplová – posila cestovní kanceláře, Patrik Hovorka – pekař, Anna Kadeřávková – hasič chemik PO, Petr Kohout – stavbyvedoucí, Lenka Lišková – učitelka v MŠ, Vojtěch Nehasil – kriminalista, Lucie Podveská – lékárnice, Tomáš Sajver – počítačový technik, Jaroslav Schulz – automechanik, Marek Svatoš & Michaela Štosková – lékaři, Dominik Šimon – truhlář, Vojtěch Škývara – elektrotechnik. Tento rok ale nejsou devátáci jedinými, kdo opouští kounickou základní školu. Z páté třídy odchází Tomáš Liška a Vendula Ziková, oba na gymnázium.

Všem přejeme hodně štěstí a úspěchů na nových školách.

Anna Kadeřávková, Lenka Lišková

Společný nepřítel - škola,

tak zněla slova v jednom fejetonu, který na konci roku psali devátáci. Ve druhém pololetí IX. třídy už to tak asi opravdu je. Myšlenky jsou jinde a mozek si po přijímačkách bere půlroční dovolenou, aby se připravil na zatěžkávací zkoušku, která ho čeká od září. Stříbrný vítr se mění ve vichřici a učitelé doufají, že přeci jenom do těch hlav i přes ten odpor ještě něco protlačí. Všichni už se těší na konec roku a pak to přijde! Je tady, všechno končí a zůstanou jen vzpomínky. A v tu chvíli se něco změní a většina devátáků si uvědomí, že je na té základce někdy i fajn. Jak jinak si vysvětlit vzkazy, které napsali pro nás, kteří ve škole zůstáváme?

- Tahle škola mi bude strašně chybět. Čím víc se blíží konec, tím míň se mi chce pryč.
- Tahle škola se mi moc líbí a mám ji ráda.
- Až budete v 9. třídě, tak na to nekašlete.
- Přeji všem učitelům pevné nervy.
- Jsem ráda, že chodím do této školy, protože je tu spousta skvělých lidí a učitelů.
- Vážím si těch devíti let, co jsem tu zažila, a neměnila bych. Děkujeme učitelům, že jste nad námi drželi ochrannou ruku. Užívejte si základku.
- Tahle škola je vážně dobrá, měli byste si jí vážit, hodně tu naučí.
- Někdy to byla otrava, ale moc jsme si to tu užili. Chtěla bych všem popřát hodně štěstí v učení a dobře si vyberte střední školu, až v devítce jsem si uvědomila, jak je to důležité.
- Děkuji za všechno, co jste mě naučili.
- Až když to končí, tak si člověk uvědomí, že to tu nebylo tak hrozné. Doufám, že se sem ještě někdy budu moct vrátit.

Já bych měla jeden vzkaz pro mé devátáky. Máte-li opravdu ten pocit, že je vám i líto, že už to končí a že těch devět společně prožitých let bylo celkem fajn, vzpomeňte si na to na nových školách dříve, než je budete opouštět. Užijte si svá studentská léta a ať se vám daří nejen před tabulí, ale i mimo školní škamny.

Hodně štěstí, milí devátáci!

Vaše třídní učitelka Dagmar Sedláková

Školička nanečisto

Od 1. září nastoupí do naší školy do dvou prvních tříd 41 žáků. Než zasednou do školních lavic jako opravdoví školáci, mohli si vyzkoušet školu nanečisto. Při prvním beruškovém setkání se předškoláci seznámili s paní učitelkou, prohlédli školu, zkusili si, jak se píše na tabuli, předvedli, jak umí počítat, držet tužku a spoustu dalších věcí. Na památku si vyrobili pěknou berušku.

Na druhém sluníčkovém setkání poznávali písmenka, geometrické tvary, soutěžili, zpívali a také cvičili. Domů si tentokrát odnesli veselá sluníčka. Při obou setkáních pracovali budoucí školáci pilně a snaživě. Nezbývá než nachystat aktovku, penál a bačkůrky a prvního září se těšíme s vámi na shledanou.

Mirka Roudnická, tř. učitelka 1.B

Den dětí

Pátek 27.5. jsme se vydali připravit několik stanovišť pro děti a oslavit Den dětí. Dělali jsme to proto, že jsme chtěli pomoci obci a chtěli jsme, aby si to všichni hlavně děti užili. Převlékli jsme se za pohádkové postavy, které provázely děti cestou pohádkovým lesem. Stanoviště byla rozdělena zvlášť pro malé a velké děti na dvě trasy. Děti přišlo opravdu hodně, přibližně 150. Letos děti doprovázeli například: motýl Emanuel a Maková panenka, Ferda Mravenec a Beruška, vodník, pirát, čarodějnice, krásné víly, Elsa, Křemílek a Vochomůrka, Večerníček, bílá paní, rytíř, Červená karkulka, Minnie, Kleopatra, druid, Asterix a Obelix.

Naštěstí jsme nezmokli, užili jsme si to a na konci cesty všechny čekala dobrá zmrzlina i další občerstvení. Cestu pohádkovým lesem jsme ukončili u rybníka na Cihelně, kde jsme se všichni rozloučili. Na všechny se těšíme příští rok.

Kačka Hamplová, Dominika Polanecká

Olympijský den

Jak všichni víme, máme za sebou Olympijský den. Konal se 31. 5. 2016, byl to už 30. ročník. Je to takové vyvrcholení našeho celoročního sportovního snažení. Určitě jsme si všichni pěkně zasportovali a zařadili. Osmá a devátá třída dělaly organizátory. Některé děti si vytvořily nové osobní rekordy. Vedle sportu čekaly na závodníky i vědomostní hry, a dokonce si mohli vyzkoušet, jaké to je, být na vozíčku a házet míčky do vymezeného prostoru. Na konci dne se rozdávaly odměny, medaile a diplomy. Přímo na hřišti si mohly děti koupit např. malinovku, zmrzlinu, chipsy... Letos nám přálo i počasí.

Katka Heřtusová

Čtenářská slavnost prvňáčků

V úterý 14. 6. se děti z první třídy vydaly na tajnou výpravu. Tajemné stopy je dovedly až do knihovny městyse Kounice. V knihovně děti vyluštily tajemný vzkaz a mohly vstoupit do místnosti, kde už na ně čekaly knížky, které jim pomohly v luštění křížovky. Jakmile se prvňákům v křížovce objevila tajenka: UŽ JSEM ČTENÁŘ, vešli do sálu král s královnou. Král mečem všechny prvňáky pasoval na Čtenáře a královna každého ozdobila šerpou. Všichni malí čtenáři dostali diplom a knihu, a od paní knihovnice i svou první průkazku do knihovny.

Vendula Dvořáková

700. výročí narození Karla IV.

Žáci 4. třídy oslavili narozeniny našeho největšího panovníka v hodinách vlastivědy, výtvarné výchovy a českého jazyka. Z jejich prací vznikla nástěnka na chodbě naší školy. Karlovi IV. napsali blahopřejné dopisy a zjistili o jeho životě spoustu zajímavostí.

Věděli jste, že:

- * byl původně pokřtěn jako Václav?
- * byl zasnouben s první manželkou už v sedmi letech?
- * Karel IV. měl dohromady 13 dětí?
- * byl neobyčejně inteligentní a vzdělaný a hovořil plynne pěti jazyky?
- * po zlomenině krčku stehenní kosti zemřel na zápal plic?
- * je pochován v Chrámu svatého Víta na Pražském hradě?

Melanie Moravcová

Milý Karle IV.

Hodně si Tě vážím. Už jsme se učili o spoustě panovníků, ale ty jsi mě zaujal nejvíce. Chci tě moc pochválit za to, co jsi pro českou zemi všechno udělal. Víím, že máš v sobotu 14. Května narozeniny, což bude za chvíli. Proto ti gratuluji k 700. výročí. Škoda, že nejsi mezi námi. Moc ti děkuji za stavby, které jsi tu zanechal. Někde už jsem byla, ale určitě se podívám na ty, na kterých jsem nebyla. Ještě jednou ti gratuluji k narozeninám.

Na shledanou

Tvoje Nikola Vaňkátová

Milý Kájo IV.!

Je moc milé, že jste nám nechal postavit Chrám sv. Víta, Karlovu univerzitu, Karlštejn a Karlův most. Byl jste skvělý panovník, statečný rytíř a výborný císař. Vaše ženy byly asi moc krásné, když jste měl čtyři. Moc mě mrzí, že jste ochrnl. Gratuluji vám k 700. narozeninám a ať se daří.

Klára Pokorná

Milý Karle IV.

Byl jsi super panovník Čech. Naše pančelka vystudovala tvoji univerzitu. Jo a Chrám sv. Víta a korunovační klenoty jsou krásné. Je škoda, že nežiješ ještě dnes. Tak nashle a ještě jednou vše nejlepší k 700. narozeninám.

Šimon Urda

Lucie Podveská

Den plný magie

Čtvrtek 16. 6. byl v naší třídě ve znamení kouzel a čarování. Nejdříve jsme si zasoutěžili v bradavických kolejích. Všechny skupiny zvládly vyluštit magický čtverec, úspěšně se popasovaly s černokněžnickou češtinou, vynalezly vlastní elixír a složily tajuplná zaříkávadla.

Pak přišlo slibované překvapení. Kouzelnické vystoupení mágů Denise a Martina! Předvedli nám velkou spoustu kouzel s kartami, šátky, provazy, ale i s penězi nebo bonbóny. Triků bylo mnoho a my se pak nedokázali shodnout, který se nám líbil nejvíce. Naštěstí nenechali nikoho zmizet, a tak jsme jim mohli na závěr všichni bouřlivě zatleskat. Opravdu to naši kouzelníci báječně uměli!

Melanie Moravcová

Úvalské veršování

V měsíci květnu proběhla na naší škole třídní kola recitační soutěže. Tři nejlepší z každé třídy se zúčastnili kola školního. A ti nej ... nás reprezentovali 6. června v Úvalech na recitační soutěži Úvalské veršování.

Přednes hodnotily dvě poroty - dětská, složená ze žáků místní školy a dospělácká, kterou tvořily paní učitelky. A jak to dopadlo?

1. místo - Lucie Fadrhonicová (6. třída)
2. místo - Kateřina Hedrlínová (2. třída)
- Nikola Vaňkátová (4. třída)
- Rozálie Adámková (5. třída)
- Rebeka Sikorová (8. třída)

Dětská porota rozhodla takto:

1. místo - Rozálie Adámková
3. místo - Nikola Vaňkátová
- Anna Kukrálová (2. třída)

Konkurence byla veliká a poděkování za vzornou reprezentaci patří i ostatním dětem - Natálce Havrdové z 1. třídy, Veronice Podveské ze 3. třídy a Denise Kalinové ze 6. třídy.

Marie Koubková

Adapt'ák 3. a 4. třída.

18. dubna v osm hodin ráno vyrazili třetíáci a čtvrtáci na adaptační kurz, tentokrát do Janova.

Cesta nám uběhla tak rychle, že se nikomu nestihlo udělat špatně. Po rychlém seznámení s instruktory a ubytování jsme se pustili do her na spolupráci, komunikaci, dodržování pravidel. Počasí nám příliš nepřálo – sluníčko nás navštívilo pouze jednou, ale nepršelo a proti zimě jsme se bránili pohybem. Nejlepší hra byla „branball“ a „býčí šlachy“. Všem se také líbil závěrečný táborák a noční strašidelná bojovka. Na zpáteční cestě jsme navštívili naučnou stezku v Dolním Maxově. Zvládli jsme i potíže s rozbitým autobusem, a tak jsme dokázali, že PŘEKONÁME VŠECHNO.

Barevné čarování třetáků ve Veletržním paláci

Červnové přerušení dodávky el. proudu v Kounicích jsme využili k naší druhé návštěvě Veletržního paláce. Tentokrát na nás čekal výtvarný program s tajemným názvem "Barevné čarování." V expozici jsme zkoumali obrazy se zvláštními vodními hladinami a v ateliéru jsme zkoušeli, co dokáže odraz barvy a jakou "čarovnou" moc má světlo. Naučili jsme se míchat barvy a na závěr jsme si vytvořili vlastní vodní hladinu. Návštěva se nám moc líbila a těšíme se na další.

Třetáci, Lucie Sladká

Návštěva u hasičů

V pondělí 20.6. jsme absolvovali naprosto dokonalý výlet do Hasičské stanice v Satalicích. Na návštěvu k hasičům nás pozval tatínek Míši, pan Vokoun. Prolezli jsme celé hasičské auto, vyzkoušeli jsme si motání hadic, někteří z nás si zastříleli ze vzduchovky, a co se nám líbilo úplně nejvíc? Hašení opravdického požáru - hořela škola i hasičská stanice. Nebojte se, všechny požáry jsme pořádně uhasili. Bylo to bezva. Pak jsme ještě navštívili největší hasičskou stanici v Praze.

Ve Strašnicích nám páni hasiči ukázali, jak se

sjíždí po tyči do garáží, okoukli jsme čluny i vybavení pro výjezdy k chemickým nehodám. Vůbec nám nevadilo ubrečené počasí - my jsme si výlet užili.

Vendula Dvořáková

Pátáci ještě jednou v Praze

Proč zrovna Josefov? Tato pražská čtvrť skrývá mnoho úžasných židovských památek, které jsou sice hojně navštěvovány zahraničními turisty, zato ty české tady potkáte málokdy. A je to určitě škoda, jak jsme spolu s pátáky zjistili. Pražské Židovské Město má bohatou a dosti bouřlivou historii. Zároveň se k němu váže mnoho krásných pověstí, z nichž jsme si některé přečetli přímo na tomto magickém místě. Některé jsou známější - třeba ta o Golemovi, jiné jsou známé méně (např. O nejstarší pražské synagoze nebo O chudém Pinkasovi), všechny ale mají své kouzlo. Během návštěvy Staronové synagogy, Starého židovského hřbitova a Pinkasovy synagogy, jejíž zdi jsou popsány jmény téměř 78 000 českých Židů, kteří se stali obětmi holokaustu za 2. světové války, pátáci vyplnili pracovní listy. To už všem natěšilo, proto jsme se rychle přemístili blíže k Masarykovu nádraží na "malý rychlý oběd". Cestou jsme se

ještě zastavili u Španělské synagogy a pomníku Franze Kafky ležícího v jejím těsném sousedství, kde jsme se společně vyfotili. A pak už jen cesta domů.

Závěrem bych ráda pochválila celou třídu za opravdu slušné chování a chuť poznávat nové!

Šárka Bielaková

EXPEDICE JEŠTŘÁB – druháci na škole v přírodě

V sobotu ráno 11. června jsme se sešli v Praze na Černém mostě, abychom se vydali na cestu do Tanvaldu, kde jsme měli strávit týden na škole v přírodě. Bez potíží jsme zvládli přesun linkovým autobusem i stoupání do penzionu Bobovka. Po dobrém obědě jsme se vydali na průzkum okolí. Do cesty se nám však připlétla starodávna brašna s Tajným deníkem a naléhavým vzkazem od skřítků z rodu Jizeráčků, kteří nás prosili o pomoc. Celý týden jsme tak společně zachraňovali skřítky před zlým jestřábem, překonávali různé nástrahy a překážky, až se nám nakonec poslední den naší expedice podařilo jestřába přemoci. Na oslavu společného vítězství jsme uspořádali rej skřítků a v pátek 17. června jsme se vrátili se spoustou dojmů zpátky do Kounic. O tom, jak jsme si týden v Jizerských horách užili, napsali sami druháčci:

CO JSEM ZAJÍMAVÉHO VIDĚL/A:

- rozhlednu Maják
- zajímavé muzeum Járy Cimrmana
- lavičku ve tvaru mořské panny
- krásnou krajinu
- skřítku

CO NOVÉHO JSEM SE NAUČIL/A:

- stavět v lese domečky
- vyrábět talisman
- poznávat kytky
- několik nových her
- tancovat
- hrát minigolf
- je lepší pracovat jako tým
- není důležité vyhrát, ale užívat si to

CO MĚ NEJVÍC BAVILO:

- zachraňovat skřítky
- stavění domečků v lese
- rej skřítků (tancování)
- lezení po překážkách v lesoparku
- výšlap na Špičák
- zpívat písničky
- hrát minigolf

NA CO BUDU NEJVÍC VZPOMÍNAT:

- na celodenní výlet
- na rej skřítků
- na malování triček
- jak, jsme zachraňovali skřítky
- nikdy nezapomenu na celou školu v přírodě, moc se mi tam líbilo

Na webových stránkách druhé třídy si můžete prohlédnout spoustu fotografií, které celou naši expedici dokumentují.

Mirka Roudnická a druháci

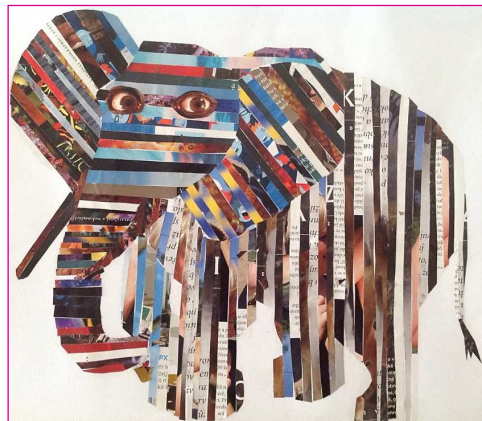

Výlet do ZOO

V pondělí jsme jeli se šestou třídou společně do zoologické zahrady. Měli jsme sraz před školou v 7:20. V ZOO nám paní učitelky koupily lístky a šli jsme. V 9:00 nám začínala prohlídka savců. Pak jsme spolu se šestáky prošli část ZOO a dali jsme si oběd v restauraci. Pak byl rozchod a do 12:45 jsme měli možnost koupit si suvenýry. Cestičky nás dovedly až k pavilonu se želvami. Čas se rychle nachýlil a pospíchali jsme na autobus. Do Kounic jsme přijeli o hodinu později, protože byla na dálnici nehoda. Dodnes všichni vzpomínáme na slony se slunětem, žirafy, lední medvědy, hlodavce, nosorožce, na pláky různých druhů a na plazy a na

Moc nás to bavilo – 6.6.2016 byl náš šťastný den!

Matěj Macháček, V. třída

roláž Kája Čepelová

obrázek Filip Turek, VI. třída

Výlet do Kouřimi

Využili jsme dne bez elektrické energie a vyrazili se šestáky do Kouřimi. Naše návštěva tohoto městečka začala v nádherném kostele sv. Štěpána. Provázel nás pan kostelník a byl překvapený, kolik toho čtvrtáci vědí o gotice a románském slohu. V muzeu jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí o loupežnících na Českobrodsku a Kouřimsku a také o mučení a popravách. Počasí nám moc nepřálo, přesto jsme se vydali na pěší túru k Lechovu kameni a Libušině jezírku. V botách nám sice trochu čvachtalo, ale zvládli jsme to. Vzali jsme jídelnu a cukrárnu útokem, najedli jsme se a cestou zpátky jsme se ještě zastavili u Lipanské mohyly. Už nepršelo, a tak jsme si prožili poslední husitskou bitvu, která se u Lipan konala. Výlet jsme si bezvadně užili.

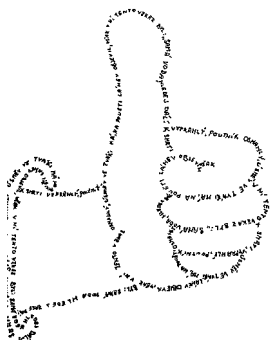

Melanie Moravcová

Sběr papíru a víček

Během školního roku jsme opět sbírali starý papír a plastová víčka. Do programu Recyklohraní jsme odevzdali 19 158 kg papíru a na podporu Nadačního fondu šance onkoláčům putovalo 600 kg víček. Děkujeme za spolupráci.

Hynek Kukrál

Výlet do Lidic a Terezína, co na nás nejvíc zapůsobilo?

V úterý 7. června vyrazily osmá a devátá třída na exkurzi do míst, která se obzvlášť silně zapsala do naší historie. V Lidicích a Terezíně jsme si připomněli, čeho je také člověk schopen, co dokážeme my lidé způsobit jeden druhému. Děti se nejprve staly jednotlivými členy rodin, které později zažily lidickou tragédii. Četly si z jejich deníků, poznaly, co jim dělalo radost a čeho se báli, jak trávili volný čas, na co se těšili... A co se s nimi stalo potom. Není zrovna lehké být Pepou z Lidic, který náhle skončil u zdi Horákovice statku, malou Maruškou, kterou odvázejí na převýchovu do německé rodiny, maminkou, která celou válku v Osvětimi marně doufala, že ještě někdy obejmě své děti. A před sochami 82 umučených lidických dětí už oněměli všichni. V Terezíně jsme si alespoň na chvíli vyzkoušeli, jaké je to být zavřený v temné samotce nebo v mrňavé cele namačkaný se třiceti dalšími. Stáli jsme na místech, kde tolik lidí nepředstavitelně trpělo a umíralo a marně zkoušeli odpovědět na otázku: „Je horší být na místě popraveným lidickým mužem, nebo lidickou ženou, která sice přežila koncentrák, ale ztratila všechny?“

Za všechny zatím jen jeden z nich: „Popravdě jsem brečela, tak moc mě to dojalo! Do Lidic bych už nikdy nejela!“ Tak nevím, povedl se ten výlet, nebo ne?!

Marie Domínová

Dojmy:

Vyvolalo to ve mně velký smutek. Představa toho, že v těchto místech dříve lidé umírali a dnes se tam procházíme a prohlížíme si různé místnosti, jakoby se nic nestalo. Byl to smutný pohled na planinu, kde kdysi stála spousta domů. Je zajímavé, že tam, kde bylo kdysi spácháno tolik hrůz, je teď vcelku krásná krajina. Představovala jsem si, jak museli všichni trpět. Nikdy bych to nechtěla zažít. Nedokáži si vůbec představit, že by se něco takového mohlo stát nám. Otázka na závěr byla těžká, ale každá odpověď je správná. Myslím si ale,

že ženy to měly těžší. Až včera jsem asi pořádně pochopila, co se dříve lidem v této době dělo. Nikdy nevěděli, co se může stát, jestli vůbec přežijí, nebo jestli někdo z jejich rodiny ještě žije. Mezi nimi vládl strach, nejistota a bolest. Jsem ráda, že jsem měla šanci navštívit Terezín a Lidice.

Věznice pro Židy byla hrozně malá – vešlo se jich tam prý 90, nás bylo 35 i s průvodcem a mačkali jsme se. Samotky byly k zešílení – já bych se v té tmavé místnosti zbláznila ani ne za den. Nad loukami, které dříve byly Lidicemi, se pořád vznáší ta atmosféra strachu a smrti. I když na tomto místě stojíte v pravé poledne, máte pocit, že k Vám ani neproniká sluneční světlo. I v Terezíně je podobná atmosféra... jen mnohokrát horší. Když si vezmete, že v tomto objektu bylo týráno a zabito nesčetněkrát více lidí než v Lidicích. Sklíčenost, co v těchto místech panuje, nechci už nikdy zažít. Podle mě je to ale potřeba zažít, aby se to už nikdy neopakovalo. Nejvíce na mne zapůsobily dopisy dětí a jejich sochy. Bylo hrozně smutné vidět ten pomník dětí, které tam umřely, a nedokážu pochopit, jak může být někdo tak zlý a jednu z těch soch ukradnout. Ten teror, který byl spáchán na nevinných lidech skoro bezdůvodně, ve mně vyvolává spoustu emocí, ale hlavně lítost, soucit a strach, strach z lidí, co tohle můžou udělat, a obdiv žen, které to přežily a i po tom všem byly schopny jít dál a založit nové rodiny. Nevěřím tomu, že by někdo z nich byl schopen zapomenout, na to vše, na tu nespravedlnost, co na nich byla spáchána....

žáci 8. a 9. třídy

KMD

13. května jsme se už naposledy v tomto školním roce vydali do divadla. Jeli jsme do divadla ABC na hru „V a W Revue“. Představení se nám moc líbilo, i když ze začátku to byla trochu nuda. Museli jsme se totiž dozvědět trochu té potřebné teorie, abychom pochopili, v jaké situaci divadelní hry této slavné dvojice vznikaly. V podstatě samá teorie, ale zábavnou formou a v doprovodu písni Jaroslava Ježka.

Lucie Podveská

Zeměpis na kolech

V pondělí 9. května vyrazila osmá třída na vyjížďku kolem Kounic. Už v 8:30 jsme byli před školou seřazeni ve skupinkách s pracovními listy v ruce, s batůžky, helmami a koly. Připomněli jsme si pravidla bezpečné jízdy a vyjeli jsme k topolu černému v Kounicích. Dále jsme dojeli na místo poblíž O2 vysílače a začali jsme doplňovat pracovní listy ve skupinkách. Zvládli jsme 30 km většinou terénem s několika pěknými výstupy (Zálužník, Horky, Černíky, Chrástnice, Skála) a několika soutěžními zastaveními. Delší zastávku nás čekala u Chrástnice, kde jsme si mohli opět burty. Všichni účastníci projeli trať bez reptání a zbytečného zdržování a zaslouží si pochvalu za výkon i snahu při soutěži.

Jindřich Domín, Andrea Stránská

Pracovní činnosti v 5. třídě

Marie Koubková, Eliška Hájková

Ze školní jídelny

Vážení rodiče,

dovoluji Vám sdělit několik informací ze školní jídelny.

V letošním roce jsme uvařili 50 849 porcí. Do jídelníčku jsme zařadili i 25 úplně nových hlavních pokrmů. Snažili jsme se o více druhů salátů a kompotů. Vzhledem k tomu, že se některé osvědčily, hodláme v tomto způsobu i nadále pokračovat a zkoušet stále nové pokrmy, aby byl jídelníček pestrý a splňoval i výživové hodnoty.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kteří platí stravné za své děti včas. Řešení nedoplateků je velmi složité. Problémy vznikají i v případě, pokud platba není na účet připsána ke správnému datu, což by mělo být vždy předem do 20. dne v měsíci, tj. do 20. 4. platba na měsíc květen. Toto datum je stanoveno z důvodu doby, která je potřebná na zpracování výpisů z bankovního účtu, a včasné kontroly zůstatků na kontech strávnicků. Zároveň je nutné uhradit poslední platbu k 20. 5. Často se stává, že přicházejí platby i po skončení školního roku.

Veškeré údaje o způsobech platby jsou zveřejněny na stránkách školy www.zskounice.cz, kde mimo to najdete i informace o cenách stravného, aktuálním jídelníčku a alergenech.

Přeji vám krásné léto, užijte si super prázdniny a v září se těšíme na viděnou.

Nováková Martina a kolektiv školní jídelny

Představujeme: Záchranná stanice na Huslíku Příběh ježka

Dne 4.6.2016 jsme doma na zahradě našli zraněného ježka. Chtěli jsme mu nějak pomoci, a tak jsme začali hledat na internetu záchranné stanice v okolí. Našli jsme záchrannou stanici na Huslíku, která se nachází v Poděbradech. Telefon nám zvedl pan Vaněk a řekl nám, ať ježka zkontrolujeme a případné rány mu vyčistíme dezinfekcí. Pan Vaněk nám řekl, kdyby se jeho zdravotní stav nezlepšil, ať ho přivezeme. Odpoledne jsme ježka odvezli do záchranné stanice na Huslíku. Dozvěděli jsme se, že se jedná o ježka východního a že ho zřejmě pokousal pes. Pan Vaněk si ho převzal do ošetřovny, kde bude do doby, než se úplně uzdraví. Po vyléčení se bude moc vrátit zpět do přírody. Po odevzdání ježka jsme si mohli prohlédnout celou záchrannou stanici, je to tam moc hezké. K vidění byli tito živočichové: jezevec lesní, kalous ušatý, kalous pustovka, puščík obecný, kuna skalní, orel mořský, vydra říční, krkavec velký, nosál, havran polní, straka obecná, kavka obecná, čáp černý, výr velký,

veverka obecná, labuť, kozy, srnec a daněk. Toto nejsou všechna zvířata, co se zde nachází, ale ostatní potřebují mít klid, aby se mohla vyléčit.

Co v této stanici můžete ještě nalézt? Venkovní expozici živočichů, přírodní zahradu, sad starých ovocných odrůd, bylinkovou spirálu, hmyzí domek, čmelín, broukovitě, tůňku pro obojživelníky, pozorovatelnu srnčí zvěře, didaktické hřiště, interaktivní naučnou stezku, výstavní prostory, knihovnu-studovnu a přednáškový sál. Tato záchranná stanice se nám tak moc zalíbila, že jsme si zde adoptovali nosála červeného, kterého asi někdo vypustil do přírody a záchranná stanice se ho ujala. Nosála jsme si pojmenovali Leontýna a přispěli jsme na jeho krmení na dobu jednoho roku. Můžeme ho kdykoliv navštívit, a dokonce se s ním i pomazlit. Třeba i vy najdete chvíli času na návštěvu této stanice a také si vás některé zvířátko

získá a stane se členem vaší rodiny ☺.

Zde najdete odkaz na záchrannou stanici : tel. +420 603 864 822

email : vanek.i@seznam.cz

facebook : Záchranná stanice pro zraněné živočichy na Huslíku
Pomozte i vy jim přežít.

Lenka Lišková

Hurá do léta

Na molu seděli dva králíci, Bob a Bobek a z moře na ně zírala oranžová pruhovaná ryбка. A protože v pohádkách i rybičky mluví, znovu na ty dva zoufale zavolala: „Neviděli jste Dory? Je modrá, hrozně upovídaná a nic si nepamatuje.“ Králíci se na sebe podívali a zvedli palec, protože poznali, že je čeká další dobrodružství. „Ne, ale pomůžeme ti ji hledat,“ odpověděl Bob. „Bobe, ale neumíme plavat, co s tím?“ vykulil oči Bobek. „No, tak se to naučíme! Jsme přece v Riu, a tak se naučíme od těch nejlepších.“ V olympijském bazénu plavala mořská víla Ariel. Bobkovi se moc líbila, a tak ji požádal, jestli by je naučila plavat. Byla velmi překvapená, ale dala si s králíky schůzku na pláži.

„Teď si musíme sehnat oblečení na potápění,“ povídá Bob a vydali se do obchodu koupit kyslíkovou bombu a vhodné oblečení. Pan prodavač měl sice problém najít tak malou dýchací masku pro Bobka, ale nakonec si hrdě odnesli celé vybavení. Na pláži se oblékli, aby si natrénovali i chůzi v ploutvích, a když jim Nemo poradil, že musí chodit jako krabi, za chvíli docouvali k oceánu. Večer přišla Ariel a začalo učení. Menší Bobek dostal rukávky, než se naučil tempa. Statečně kopal tlapkami a za chvíli už plaval skoro jako Nemo. Potom přišlo na řadu potápění. Viděli jste někdy králíka ve vodě? A viděli jste někdy králíka, jak se potápí v potápěčské výstroji? Ne? Představte si chlupatou bílou kouli, ze které trčí na jedné straně dlouhé uši a na druhé tlapy v ploutvích. Za brýlemi vyděšené oči a v tlamičce dýchací přístroj.

Ale naši králíci jsou stateční a zvládli i potápění! Za chvíli už proplouvali nádhernými útesy. Bob s Bobkem nikdy nic podobného neviděli. Plavali a plavali, až objevili překrásné korály a v jednom z nich se pořádal podmořský mejdan. Jak tam vplavali, hned spatřili Dory. Povídala si s rybími kamarádkami a nádherně si to užívala. Nemo se k ní šťastně vrhl a nejdřív ji chtěl vynadat, protože o ni měl opravdu velký strach. Dory se dala do vyprávění, kde všude byla a s kým se poznala. Jaká dobrodružství zažila a ..., ale to se děti dozvíte, až se vypravíte na příběh Dory do kina!

Bob a Bobek poslouchali Dory a zatoužili po vlastním dobrodružství. Vydali se oceánem dál. Plavali a občas se k nim přidala hejna sardinek, pokecali si s delfíny nebo pomohli malému rejnokovi, kterému se zamotal ocas do sasanky. Konečně doplávali k břehům, a když unaveně vylezli na pláž, byla už všude tma, tak se jen stulili na teplý písek a usnuli.

A ve spánku přicházejí sny. Bobek měl sny, jaké se zdají i vám, dětem. Potkal v nich hodného Krakonoše, který si povídal s Mrazíkem, Kát'u, jak plete svetr Škubánkovi, Rebelku, závodící s Elsou a Krtečka, který s vílou Amálkou zaléval zvonky na louce. Všude byla duhová tráva a po té pobíhali a povídali si poníci z Equestrie

Bob měl sny divoké a pátrací. Nejprve hledal se žlutým Pikachu z Pokemonů zákeřného rebela Jamese. Potom s Machem a Šebestovou utržené sluchátko a nakonec našel lvíče Simbu, jak hraje karty s hyenou. Byl už ve svém snu tak unavený, že si vlezl do boudy k Maxipsu Fíkovi a usnul.

A my je necháme, děti, spát. Vždyť ve spánku přicházejí sny a víla se svojí pohádkovou říší Fantazie. Někdy stačí jen zavřít oči.

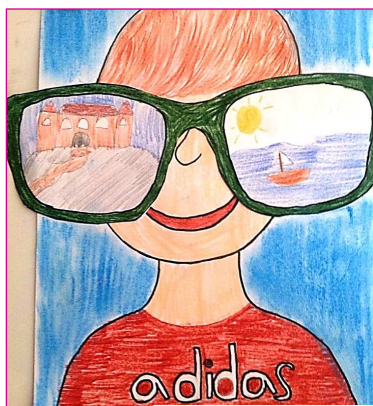
Na vás teď klepou prázdniny!!! Léto plné sluníčka a pohody. Užijte si je, vyrazte třeba na výlet, jeďte na tábory i k babičkám a do batůžků si nezapomeňte přibalit svoji kamarádku knížku. A až se vrátíte, vrátí se i Bob a Bobek, kteří se vydají po kouzelné zemi Fantazie za dalším dobrodružstvím.

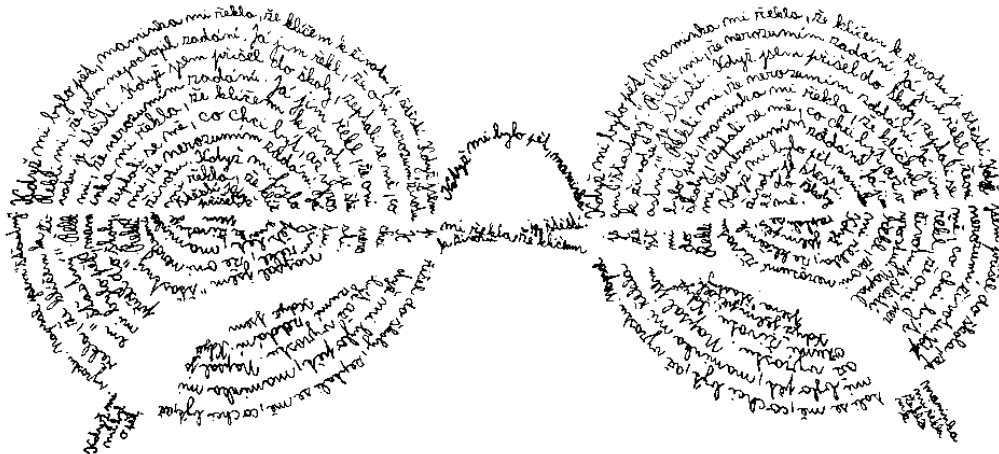
Přeji vám všem krásné prázdniny!

Katarína Galgociová

A na co se o prázdninách těší čtvrtáci?

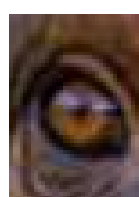
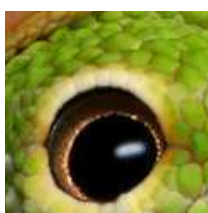
VV 4. tř.

Katka Hollasová, VV 9. tř.

Pod lupou či pod brýlemi 😊. Poznáš, komu patří tyto detaily?

Nápovědu najdete na str. 14

Zdroj obrázků: <https://images.google.com>

Hynek Kukrál

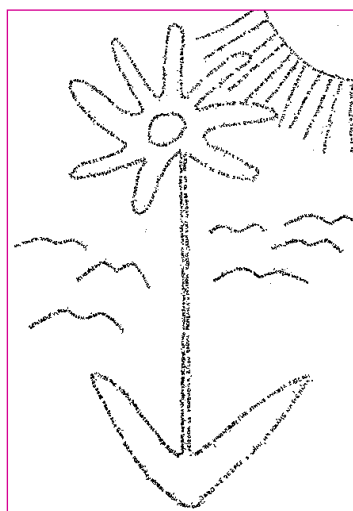
Hledali jsme něco zajímavého a myslím, že jsme našli. Vidíte to také?

Fotografie – ZŠ Kounice

Kaligramy (básně v obrazech) - autory jsou žáci IX. třídy

Co se skrývá v detailech? zleva horní řada - chameleon, ještěrka, slon, šimpanz, orel
dolní řada - chobotnice, tygr, had, kosatka, krokodýl

Za celou redakci přeji všem dětem, rodičům, učitelům i dalším čtenářům krásné prázdniny plné odpočinku, sluníčka, her, zábavy a nevšedních zážitků. Děkuji letošním redaktorům za jejich perfektní práci a těším se v září na nové posily ☺.

Zažijete-li o prázdninách něco úžasného, nezapomeňte to zdokumentovat. V prvním poprázdninovém čísle bude místo pro vaše super prázdninové fotografie.

Dagmar Sedláková

ZŠ Kounice / červen 2016

Školní noviny pro vás připravují žáci volitelného předmětu Mediální výchova: Eliška Hájková, Hynek Kukrál, Lucka Podveská, Kateřina Heřtusová, Lenka Lišková, Dominika Polanecká, Anna Kadeřávková, Andrea Stránská, Sandra Peřtová, Katarína Galgocyová, Kateřina Hamplová, vyučující: Dagmar Sedláková

kontakty: casopiskounik@seznam.cz, zskounice@volny.cz

nástěnka 1. třídy